

Տարեկան գինը 10 լուբլ, կէս տարվանը 6 լուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թափլիսում գրվում են միմիայն Խմբագրատան՝ Ազ:

(Օ)սարաքաղաքացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլոս. Պետական „Մանօ“

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՄՏԱՆՄՈՒՆՔ

ՆԵՐ

Ծախւրքիան, ինչպէս հաղորդում
են լրագիրները, տեսնելով որ եւ-
րօպական պետութիւնները միա-
ձայն են գործում արևելեան խնդ-
րի վերաբերութեամբ, կամենում
է այժմ այդ բոլոր պետութիւն-
ներից անջատել մի պետութիւն,
այն է Գերմանիային: Կա դիմել
է Գերմանիային, խնդրելով որ գեր-
մանական կառավարութիւնը ու-
ղարկի Վ. Պոլս փորձած Փի-
նանսիստներին, Ծախւրքիայի Փի-
նանսները կարգի բերելու համար
և նոյնպէս զինուորական պաշտօ-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀՕՏՈՅ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐ-
ՊՈՒԹԵԱՆ ՄԻ ՆԱԽԱԳԻԾ

Մեր ամբողջ հայոց ազգը բաժանվում է երեք լիւստրուր դասակարգի, այսինքն երկրագործաց, արհեստաւորաց և վաճառականաց դասակարգերը: Այս երեք դասակարգերից առաջինը համարվում է սմբնաբազմաթիւը և ամենաշքաւորը, իսկ միւս պէտք է պատրաստէին մեծ մասամբ երկրագործիկու դասակարգերը թեպէտ թւուվ աւելի քիչ են, այց աւելի հարուստ: Առաջին դասակարգի պատրաստանողներն են մեր գիւղացիք, իսկ միւս երկու դասակարգերի պատկանողներն են մեր քաղաքացիք: Սրբանից որին չէ պատահած լսել կամ կարդալ լրագիրների մէջ՝ թէ այս կամ այն ուսումնարանի ուսուցիչը հեռացել է և նրա տեղը ուրիշն է վարձիկ: յետոյ այս վերջինն էլ, հազիւ մի տարի պաշտօն վարելուց վերը նոյն վիճակի է հասել և այն: Այսպէս հետզիետէ հայ ուսուցիչը մի ուսումնարանից միւս ուսումնարան ստէպ կամաց և ակամայ տեղափոխվելով, ի վերջոյ միանգամայն ընդունակ մարդիկ, որոնց տուած ուղղութիւնը և պրօգրամման կը լինէր բոլորովին այլ, քան թէ հիմիկվանը: Բայց ցաւակին այս է, որ մեղանում ոչ որ չէ մտածում թէ հնաւես կարեն է առաջ:

արդի ուսումնարանների պրօգրամայի համաձայն
որ և իցէ իրանց ուսումը աւարտեն և ուսումնա-
աններից դուրս գան, արդեօք նրանց որ դասա-
րդի համար պատրաստ կարող ենք համարել և
ամ նոքա կարող են կազմել երկրագործաց, ար-
ևսաւրաց կամ վաճառականաց համար մի տե-
սկ թարմ ոյժ: Ըստ մեր դատման ոչ. որովհետեւ
ուսանողը մեր ուսումնարաններից ոչ մինի
չէ սպառում ոչ երկրագործութիւն, ոչ ար-
ատ և ոչ էլ վաճառականութիւն: Եւ դորա հա-
սր չէ միթէ որ մեր հայ ուսանողը շատ անգամ
տիպած թողնում է երկրագործաց, ար-
ևսաւրաց և վաճառականաց դասակարգերը,
ունցից մինին անչուշտ ինքն էլ է պատկանում,
սկսում է որոնել ուրիշ դասակարգի մարդիկ
ուրիշ գործունէութեան ասպարէջներ, ինչպէս
ինակ ուսուցչութիւն, քահանացութիւն և երբին
ընտարում է աստիճանաւրաց ասպարէջը: Այս
եք դասակարգի մարդկանց իմբերի մէջ խառն-
ով մեր հայ ուսանողը, բնականաբար խորթ-
ում է իր ծնողաց տանից, նոյս գործունէութեան
Յիրաւի, միթէ նպատակայարմար է, երբ մենք
երկրագործի, արհեստաւորի և կամ վաճառականի
մանչ ու աղջիկ զաւակներին տարիներով սովո-
րեցնում ենք թէ Փարիզը աշխարհիս ամենազե-
ղցիկ քաղաքն է, կիւրուր, Տիգրան Լ-ը, Նապո-
լէն Բօնապարտը երեւելի թագաւորներից են եղած:
Ի՞նչ սերտ յարաերութիւն կարող է այս ամենը
ունենալ այն ուսանողի ապագայ կեանքի հետ,
որի գործունէութիւնը պէտք է լինեն երկրագոր-
ծութեան, արհեստադիտութեան կամ վաճառա-
կանութեան ասպարէջները, որոնց մէջ հայ ուսա-
նողին հարկաւոր է զիտենալ միայն թէ որ տե-
սակ հողը աւելի շատ քանակութեամբ և լաւ տե-
սակով արտադրութիւն, բերքեր կարող է ունենալ.
յետոյ այս բերքերից ինչ տեսակ կեանքի յարմար
և հարկաւոր արհեստական մթերքներ կարելի է
ինակ ուսուցչութիւն, քահանացութիւն և երբին
ընտարում է աստիճանաւրաց ասպարէջը: Այս
եք դասակարգի մարդկանց իմբերի մէջ խառն-
ով մեր հայ ուսանողը, բնականաբար խորթ-
ում է իր ծնողաց տանից, նոյս գործունէութեան
հարկաւոր է տեղափոխել մի քաղաքից միւս քա-
ղաք, ուրիշ երկիրների հարստութիւնքը գրաւելու
և ձեռք բերելու համար:

Եւ աւագայէզ է ըստում: Չէ որ
այս ատեն պարապ պաշտօն է մնում: բայց բաց
թողած պաշտօնը ներկայումս կարող է երկար
ժամանակ պարապ մնալ, քանի որ մեզանում, ինչ-
պէս ամենայն տեղ, սովալլուկների թիւը քիչ չէ,
որոցմէ մինին քաղցը ստիպում է ընդունել հայ
ուսուցչի պաշտօնը, որին ինքը գուցէ ոչ մի յար-
մարութիւն և արժանաւորութիւն չունի: Աւելի
պարզեմ ասածու: Երբ մի ոք մեր ուսումնարաննե-
րում ուսուցչական ասպարիզում որ և է պաշտօն
է ստանում, նա հաստատ մտքով և անխախտելի
կամքով յանձն չէ առնում վարել այդ պաշտօնը.
վասն զի հայ ուսուցչիը բնաւ երբէք նպատակ չէ
դնում իր համար օգուտ քաղել իր պաշտօնից՝
ուսումնասիրել մանկավարժական գործը և հարս-
տացնել իր հմտութիւնը դաստիարակութեան գոր-
ծի մէջ, այլ նա ապրում է այն մաքով, որ մի ժա-
մանակաւոր ապաստանարան ունենայ ուսումնա-
րանի մէջ իսկ յետոյ միջոց զանէ ուրիշ գործու-
նէութեան ասպարէջ, ուրիշ աւելի ապահով գը-
րութիւն ձարել իր համար: Ուրեմն մեզանում
ուսումնարանի մէջ գործողը—հայ ուսուցչիշ—ու-
ոք չէ մտածում, թէ ինչպէս կարելի է ապահո-
վացնել հայ-ուսուցչի ներկան և ապագան, երբ
նա գործել է անխոնջ 20—25 տարի: Այս ապե-
րախտութիւն չէ զէպի ազգային գործիչները, երբ
այդ մասին ոչ մէկը չէ մտածում....

Բոլոր վերել խօսածներից զալիս ենք այն եղա-
կացութեան, որ մեր ուսումնարանների գոյութեան
հիմքը կանգնած է երկու էական կէտերի վրա—
տնտեսական և ուսումնական, որոնցից երկուն
էլ գտնվում են այնչափ խանգարված ու խախուս
դրութեան մէջ, որ ամենահարգաւոր է նրանց ան-
յապաղ կազմակերպութիւնը, որի մասին ահա
սկսում ենք:

Այն սկզբունքը, որից մենք առաջ կը գանք,
կայանում է նորանում, որ բոլոր Ռուսաստանի
մեր ազգային, հոգեոր ուսումնարանների տնտեսա-
կան և ուսումնական վարչութիւնը հարկաւոր է
կ են տրօն ացնել այնպիսի մի հիմնարկութեան
մէջ, որը լինելով օրէնսդիր և ուղեցոյց բոլոր
ուսումնարաններին, կարող լինի ենթարկել մեր
ուսումնարանները մի որոշ կանոնի և հաստատուն
ընթագմի: Եւ այսպիսի հիմնարկութեան համաձե-

ՄԱԿԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և սոն օրերից)

Յայտաբարութիւն ընդունվում է ամեն կեցուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ,

Digitized by srujanika@gmail.com

9.

ԵԵՐՔԻՆ ՏԵՍԱԲՈՒԺԻՆ

ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

Голосъ громъ вѣнчанъ мѣсяцъ

Ներկայումս յաճախ խօսվում է Թիֆլ
Համալսարանի մասին։ Եւ ձշմարիտ Սի-
ան Համալսարանից յետոյ կովկասեանը
նաանհրաժեշտն է։ Այնտեղ Համալսա-
ր ոչ թէ միայն Համապատասխան կը լի-
արձրագոյն ուսման պահանջներին, այլ
և նոյն ժամանակ կովկասեան զիտնական
ցերի ծագեցնելուն և մշակմանը կը ծա-
ռ։ Կովկասի մէջ չափագանց Հարուստ
թեր կան ոչ թէ միայն բնագէտների,
և պատմաբանների և լեզուագէտների
մար։ Մեր յարգելի բնագէտ Կ. Ֆ. Կեսարի,
ացնելով կովկասեան իր ճանապարհորդու-
ն նկարագիրը երկրի բարձրագոյն ու-
նական հիմնարկութեան ցանկութեամբ,
ում է, որ Համալսարանը կովկասի մէջ
ն կարելի է շուշ պէտք է հիմնել, ու-
ետև այնպիսի Հարցեր կան, մանաւանդ

լ նպատակ՝ նպատակ արտաքոյ ուսումնարանի ապագայ
նի. իսկ արտաքոյ ուսումնարանի ապագայ
ող և նպատակ ունեցող հայ-ուսուցիչը երբէք
սրող ուսումնարանի բռն շահերի վրա
ջ մտածել և ընդունակ լինել կազմել այլ
ամա քան թէ այն, որով մեր ապագայ սե-
ը օրպատօրէ անզգալի կերպով պիտի չեղի
զգի պատմական ուղղութենից. Ուրիշ բան
էր եթէ հայ ուսուցչի նիւթական պայման-
այնպէս լինէին, որ ուսուցչական պաշտօնը
առնելով, դասատուն վստահ լինէր որ 20
տարի դաստիարակողի ծանր պաշտօնը վա-
րի ծերութեան ժամանակ նա չի մնայ ա-

մի կտոր հացի, առանց հասոյթի իր մատու-
ազմամեայ ծառայութեան համար, Խակ եթէ
ու լինէին դասատուի պայմաները, այն ժա-
դասատուի ասպարէզը կը մտնէին այնպի-
ունակ մարդիկ, որոնց տուած ուղղութիւնը
դրամման կը լինէր բոլորովին այլ, քան թէ
անը, Բայց ցաւալին այս է, որ մեզանում ոչ
մտածում, թէ բնչակէս կարելի է ապահո-
հայուսուցչի ներկան և ապագան, երբ
ծել է անխոնջ 20—25 տարի: Այս ապե-
սթիւն չէ դէպի ազգային գործիչները, երբ
անին ու մեկը է մշակում:

սին ոչ մէկը չէ մտածում....
վերելք խօսածներից զավս ենք այն եղլա-
ւան, որ մեր ուսումնարանների գոյութեան
լանդնած է երկու էական կէտերի վրա—
ական և ուսումնական, որոնցից երկումն
վում են այնչափ խանդարված ու խախու-
ան մէջ, որ ամենահարկաւոր է նրանց ան-
կազմակերպութիւնը, որի մասին ահա
ենք:
սկզբունքը, որից մենք առաջ կը դանք,
ում է նորանում, որ բոլոր Ռուսաստանի
գային, հոգեսոր ուսումնարանների տնտեսա-
ուսումնական վարչութիւնը հարկաւոր է
ունացնել այսպիսի մի հիմնարկութեան
ը լինելով օրէնսդիր և ուղեցոյց բոլոր
արաններին, կարող լինի ենթարկել մեր
արանները մի որոշ կանոնի և հաստատուն
ժի: Եւ առախի հիմնարկութեան հասոնի

